

КНИГА ЧЕТВЕРТА ПЕТА ШЕСТА.

ПРАВОПИСА — СЛОЖИ — СТРАДАТЕЛЬНА.

ПРАВОПИСАНІЕ.

Правописаніе учи, гдѣ се пише И, гдѣ І и гдѣ Ы: сирѣчь учи, какъ да напзстрава нѣкой реченіа сосъ И, І, Ы.

Весма добро воистинно баше да подражаеѹме въ тока дѣло Европеомъ: сирѣчь изгнавшѣ изъ своихъ Болгарскихъ сочиненій И и Ы, какъ то сме изгнали и ѡ и сичкаа удареніа, да си пишеме сичкіа реченіа съ прелеснописѣваемомъ І. Понеже е сѣтенъ трѣдъ да мысли- и да изслѣдѣва нѣкой, гдѣ се пише И; гдѣ І; и гдѣ Ы; кога сички они еднакво произношеніе иматъ, и кога кой е Именителенъ, и кой Винителенъ, весма асно мѣ представлаватъ сѣрїи съ ними глаголи.

Нѣкои, за да поворотъ това мое мнѣніе, безъ да разсѣдатъ правдѣ, предлагатъ слѣдѣющій примѣръ: *οἱ καλοὶ νόμοι κάμνουں τοὺς καλοὺς πολίτας, οἱ κακοὶ τοὺς κακοὺς*, кого то прѣзъвичивше на: добри то закони праватъ добры те гражданы, а лоши те лоши те, дѣматъ: ако